

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Et Virtutes Venerabilis Patris Lvdovici De Ponte, Societatis Jesu

Lamparter, Heinrich

Jngolstadii, 1662

Cap. I. Præsagitio mortis, & obitus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43978

LIBER III.

LUDOVICI BEATA MORS,
ET QUÆ ILLAM SE-
CVTA SVNT.

CAPUT I.

PRÆSAGITIO MORTIS,
ET OBITVS.

I.

Procefferat Ludovicus ad
septuagesimum annum vi-
tæ, tam exhaustis viribus,
miraculo videretur spirare, cum
spe mentionem fecit sui diei, quasi
de illo certior factus à DEO:
quocum integras fere noctes age-
ret, vix horæ dimidio concessio-
ni quieti: modò gaudio exultans ap-
propinquantis, quam sperabat, bea-
titudinis; modò timore perculsus im-
minentis iudicij. Et gaudium quin-
tem, cum à quodam Regio Mini-
stro

stro, nomine suæ Majestatis, invile-
 retur, dissimulare non potuit; sed
 dixit, idem sibi nunc evenire, quod
 leproso illi, qui à quodam, vena-
 tionis causâ nemus oberrante, re-
 pertus suaviter cantans dixit, se
 canere præ gaudio, quòd videat
 parietem ex limo constructum, qui
 solus à Deo se diviserat hactenus,
 jam caducum rimas, & ruinas
 promittere. Timorem autem ju-
 dicij multis modis ostendit, sive
 cùm diffluens lachrymis ad pedes
 Crucifixi oravit veniam delictorū:
 sive cùm ingeminavit sæpius illa
 verba: *Domine, cùm veneris judicare,*
noli me condemnare: sive denique
 cùm quinto decimo die ante ultimum,
 generali confessione omnium
 totius vitæ noxarum in tuto se
 collocare studuit, & cum Petro de
 Sandoval Confessario, egit de
 transitu suo, paucis post diebus
 futuro asseveratè dicendo: *Tæpus*
resolu-

...ris, in vife
...oruit; sed
...nre, quod
...am, veni
...rante, te
...dixit, (se
...od videat
...ctum, qui
...hactenus
...ruinam
...autem ju
...dit, sive
...ad pedes
...delictorū
...pīus illa
...s iudicare
...denique
...ante ulti
...ne omniū
...tuto se
...Petro de
...egit de
...st diebus
...o: Tēpus
...resolu

...olutionis suæ instare. Ultimo
...ro die, dum adhuc aliqua dicta
...voce minimè moribundâ, sæ
...us interrogavit, quemam sit ho
...quasi præsciens ultimæ: petiitque,
...tali horâ, quam nominabat,
...enerit Medicus, eò nō expectato,
...ro oleo inungi ad luctam supre
...am; neminè credente moriturū
...am citò, cū etiamnum labora
...et pro aliorum salute. neque ferè
...bilior videretur, quàm fuerit à
...multis annis.

I I.

Quòd autem præsciverit horam
...i decessūs, multi conjecerunt ex
...quæ dixit egitque. Nam cū
...scio, quid eliquatum pro se in
...viri videret, dixit se citiūs vitam
...liquaturum, quàm illud absumat.
...ultimo die, consumptis quinque
...citer horis in componendis suis
...artis, operâ Francisci Pellizeri,
...o vesperam sollicitus de suprēma

Z Vnctio

Vnctione, cùm interrogâſſet, quanta ſit hora, & cognoviſſet eſſe quartam, reſpondit, ſupereſſe adhuc ſatis temporis : cùm autem ſexta eſſet, dixit Didaco Soſa, Reſtori, jam non ampliùs exſpectandũ ; & commodum ſuperveniente Medico, nihil de medicamentis agi voluit, ſed ab illo petijt, curaret, ne differatur ſacra Vnctura. Is, tamenſi nihil admodum in ejus valetudine variâſſe notaret, niſi quòd videatur paulò debilior, quàm aliàs , magis ejus conſolandi cauſâ, quàm quòd crederet neceſſarium eſſe , cenſuit inungendum. Ludovico de Valdivia ultimo manè dixit, *tempus reſolutionis mee iſtat, ora pro me.* Franciſco Cachupino pro veteri confidentia quærenti, quid hic, de quo audiat, apparatus ad mortem, ſibi velit , oculis ad Crucifixum converſis, aliquoties repetivit eadem verba Apoſtoli, addendo, ut ſe Deo com-

commendet. Aliàs quærenti, ut
aleat, dixit se tres aut quatuor
horas extra se fuisse. At ille, præ re-
verentia non ausus est interrogare,
quænam fuerit, & quid viderit. Eidẽ
narraverat, se illo die sacrosancto Sa-
cramento jejunum refici velle, ut
altero die, post cibatum, possit eo
pro viatico:

III.

Sextâ igitur, quâ diximus, horâ
animi ungeretur, animo præsentẽ
respondit ad omnia, ac postea voce
missâ repetivit identidem illa
Christi morientis verba: *In manus*
tuas, Domine, commendo spiritum
meum: neque alias preces fudit,
quàm quibus imploraret miseri-
cordiam DEI; & post consuetam
commendationem animæ, cum
in Sacris omnibus munitus desi-
derasset relinqui solus, non est au-
ditus alia dicere, quàm illa: *Domine,*
in veneris judicare, noli me con-

Z 2 demna,

*demnare: & pro consueta sua hu-
militate, imitatione S. Patris nostri
Ignatii, nullâ ad circumstantes ad-
hortatione factâ, satis habuit re-
linquere illis exemplum modesti-
tatis. Cùmque aliàs fere insomnes age-
ret noctes, ac dormiens quovis le-
vissimo strepitu expergisceretur,
tunc in somno (seu raptus mentis
fuit) tam alto jacuit, per duas fere
horas, ut nullius ingressu vel collo-
quio excitaretur; donec horâ de-
cimâ, velut è dulci quiete, rever-
sus ad se, cùm aliquid ad restauran-
das vires præbere vellent, negavit
earum rerum tempus jam esse; sed
petitâ, & acceptâ in manus candelâ
ardente, quales in monte Serrato
consecrari solent, conversus ad
Crucem, submissâ voce dixit ite-
rum; *Domine, cùm veneris iudicare,
noli me condemnare: ac post ultima
verba Christi spiritum exhalantis,
capite inclinato ad Crucem, vul-
tûque**

que in pulvinum cadente, quasi
ormire vellet, sine omni convul-
sione membrorum, paulò post pla-
cidissimè felicem animam reddi-
dit Conditori, decimâ sextâ Fe-
bruarij Millesimi Sexcentissimi vi-
cesimi quarti, dimidiâ horâ post
ocimam.

IV.

Fuit autem facies ejus ab excelsis
vitæ tam serena & placida, ac si
annum spiraret. Qui corpus
composuerunt, quos inter P. Ca-
stupin fuit, cum admiratione
prehenderunt, verè de ipso dici
posse, quod de S. Basilio legitur,
præter pellem & ossa, nulla præter-
visum parte corporis constitit.
ut non immeritò quidam ante
accensuerint, illum supra naturæ
res, quasi solo spiritu vitam du-
xisse. Retulit verò Marina de Esco-
lar, se, cum audisset Ludovicum
oleo sacro delibutum, rogasse

Angelos, qui semper cū ipsa erant,
ut ei velint assistere. Id eos fecisse,
ac postea circa primam à media
nocte, ipsam transtulisse in eius cu-
biculum, quod instar cæli lucidum
erat à multitudine Angelorum,
adstantium corpori: & sibi quidem
datum osculari pedes eius ac ma-
nus, faciem autem non visam à se,
quia scilicet velo tectam relique-
rant, quo sacrum calicem Ludo-
vicus operire consueverat. Ac po-
stea se reportatā in suum conclave.
Manè verè ipsummet, gloriā relu-
centem, apud se fuisse, aliquot An-
gelis eum quasi cum reverentia
deducentibus: neque macie ex-
sam fuisse faciem eius, ut erat in-
viviis, sed pulchram & habitio-
rem. Ipsum autem sibi dixisse, quòd fra-
tim ac exspiravit, cœperit frui Ma-
jestate divinā: & cū pectus ape-
ruisset, apparuisse insculptum ei
Sacrosanctum Nomen JESU, cir-
cun-

undatum radijs lucis, à quibus
splendor, & oris, & corporis
oriis provenerit. Hæc illa & Con-
fessario, & sacris iudicijs retulit.

V.

Fuit secundum ejus mortem,
tempestas frigida & nivosa, nihilo-
minus multi homines omnium
Ordinum, illâ cognitâ, venerunt
ad exhibenda servo DEI supremi
cultûs officia; flexisque genibus
osculantes eius manus pedesque,
admirati sunt gravitatem oris, hilari-
tate mixtam, formamque multò
quàm viventi fuerat, elegantiorē:
corpus non rigidum, sed molle;
manus flexiles, faciem succi plenâ,
gratæque coloris, & lucidi, cum
antea fusca, vel subaquila fuerit:
quæ testati sunt Medici, nullâ po-
tuisse arte humanâ fucove confin-
gi. Certè domesticorum nullus ab
e potuit impetrare, ut preces pro
Ludovico, tanquam vitâ defuncto

funderet; ac perhibuit Emmanuel Vasquez, se cum id agere vellet, internam quendam vi compulsam, ut illi, tanquam beato, se commenderet: quoties autem de coelestibus Patronis cogitabat, interius dictum sibi esse, illius ut patrocinio fidat. Nullus etiam eos, qui corpus tractarunt, qualis apud alios fere solet, horror invasit, metusve, nullaque species tristis in somnis: sed habitus laetus ac plenus coelestis consolationis.

VI.

Staturam corporis fuit parva potius, quam grandis: color fuscus, capillus niger, frons ampla, oculi vividi & hilares, nasus curvus, os patentius, barba restricta, facies gravis, cum hilaritate religiosa, ac pietatem spirante, genius ac temperies corporis cholericæ, sic tamen edomita, ut non languida quidem videretur, & flaccida, sed mitis, mode-

moderata, suavis; motus & com-
positio membrorum apprimè mo-
della, quæque solo sui conspectu
componeret intuentes: sanitas
primùm bona, sed afflicta rigori-
bus pœnitentiæ.

CAPUT II.

EXEQUIÆ ET COMPARI-
TIONES LVDOVICI.

I.

Die decimo septimo Februa-
rii, horâ secundâ, convocati
ad S. Ambrosij nostri, qui in alijs
duobus Collegijs erant Vallisoleti,
in ebre Officium persolverunt
Ludovico; & quamvis nemo ex ci-
vitate invitatus esset ad Exequias,
tamen fieret ingens concursus, non
potuit tamen res celari vicinos.
Unde frequentes advolârunt, ut,
sicut ajebant, sancti viri corpus
viderent, & si fieri posset, attinge-
rent, oscularentur, ac potirentur

Z s aliqui-